

[Indenrigsministeren]

og alt blev henlagt til selve indenrigsministeriet, og jeg er i al fald ganske uenig med hr. Knud Lind og en enkelt anden, som har sagt, at her var der mange penge at spare. Hvis man anser tilsynsopgaven for nødvendig, hvis man anser arbejdet for fyldestgørende, ja, så kan jeg ikke se andet, end at det, uanset om det bliver udført på amtsgården i Ribe eller det bliver udført i indenrigsministeriet, kræver det samme antal mandtimer, og man mister det lokale kendskab til sagen, som jeg personlig lægger ganske stor vægt på.

Det er også blevet sagt – det var fru Nathalie Lind, der var inde på det – at venstre ikke var overbevist om, at det var rigtigt at have regionsamtmanden som leder af det civile beredskab. Det er klart en ting, man kan overveje, om ansvaret for det civile beredskab skal ligge dér. Der er en ting, man ikke skal glemme, og det er, at i den kritiske situation delegerer man en række beføjelser til regionsamtmanden, som den pågældende har på statens vegne, på regeringens eller indenrigsministeriets, men i hvert fald på statens vegne. Jeg føler mig ikke overbevist om, at det er hensigtsmæssigt at henlægge ledelsen af en region af det civile beredskab hverken til en af amtsborgmestrene i området eller til regionspolitilederen. Men det er ting, som jeg går ud fra at man kan diskutere i forbindelse med den lovgivning, der kan blive tale om. Man skal jo på et eller andet tidspunkt ændre lovgivningen om det civile beredskab, og det er i øvrigt, ikke under overvejelse med henblik på lovændring, men under forhandling i øjeblikket med de kommunale organisationer, hvordan man skal tilrettelægge det kommunale civile beredskab i samarbejde med statens tilsvarende beredskab.

Der er tale om en opgave, som kan henlægges til regionsamtmanden, hvis man i civilberedskabshenseende finder det fornuftigt, men som også kan henlægges til andre, hvis man finder det fornuftigt. Til gengæld kan man kun gøre det, altså henlægge det til statsamtet, hvis det er sådan, at statsamtet fortsat eksisterer.

Fru Nathalie Lind talte om den bekymring, den foruroligelse, venstre føler over bemærkningerne om, at man overvejer at henlægge opgaver til statsamtet, og i den forbindelse var fru Nathalie Lind inde på nogle

bemærkninger om de tekniske skoler, handelsskoler og gymnasier. Jeg kan sige med det samme, at det overhovedet ikke er opgaver af den art, man tænker på. Det fremgår også af redegørelsen. Det, der er tale om, er, at det med hensyn til de statslige opgaver, der i øjeblikket undergives en central behandling, bør overvejes, om de med fordel for borgerne kan henlægges til afgørelse, om ikke andet så i første instans, til afgørelse i statsamterne.

Jeg vil gerne nævne et par eksempler fra de to forvaltningsområder, jeg selv har med at gøre. Man kunne f.eks. overveje at overføre nogle konkrete godkendelsesekspeditioner i medfør af ægteskabsloven og adoptionsloven fra justitsministeriet til statsamterne. Man kunne også overveje at lægge hovedparten af sagsbehandlingen i indfødsretssager ud til statsamterne fra indenrigsministeriet. Det er altså rene statsopgaver, der er tale om, hvor jeg er overbevist om, at den store fordel, det har været for befolkningen, at man har haft så hensigtsmæssigt tilrettelagte afgørelser og forhandlingsmuligheder i ægteskabssager, samkvemsretssager osv., er så åbenbar for enhver, at det med fordel kan anvendes på andre statslige sagsområder.

Jeg vil gerne sige til hr. Flemming Jensen, at jeg har netop i vurderingen forud for redegørelsen lagt helt afgørende vægt på en pragmatisk overvejelse af, hvad der er mest hensigtsmæssigt. Det er hensigtsmæssighedsbetragtninger, det er effektivitetsbetragtninger, det er økonomiske betragtninger, der har ført til, at redegørelsen har fået det udfald, det sigte, den har.

Jeg vil gerne sige videre til hr. Flemming Jensen, at det er bl.a. en yderligere reduktion af tilsynsrådets behandling af sager om køb og salg af fast ejendom, der tænkes på, når jeg siger, at det må være muligt at flytte nogle tilsynsrådsafgørelser væk fra tilsynsrådene.

Jeg er i øvrigt også enig i det grundprincip, som hr. Flemming Jensen giver udtryk for, når han siger, at det ikke kan være rigtigt, at vi skal amputere statsamterne. Det skal være sådan, at der er mulighed for en vis bredde.

Et par bemærkninger om det, der er blevet sagt om reduktion af den formelle rolle for lederen af et sådant statsligt regionskontor eller regionalkontor. Jeg mener, at det er en af de ting, der må stå fast, uanset at der nu